

φάρων της σχηματίζονται μικρές-μικρές ρυτίδες από το μακιγιάζ, μιά δέν έμπρησάντου καθόλου την έξωτική ζομοφία της. Μιλάνε άπλά, σκέπτεται πριν άπάντησει σέ κάθε έρωτική μας κί γενικά σάς δίδει την έντύπωσι μιάς μεθοδικής κί ησυχής Γερμανίδος. Άλλά πώς είνε τό δωμάτιό της;

Αυτή ή σκέψι μάς έκανε νά ξεγυλιστήσουμε κρυφά από τους άλλους συνάδελφους και νά θρεθούμε στην κρεββατοκάμαρά της. Ήταν γιά μάς μιά άποκόλυψις. Έκει θρήκαμε την πραγματική Μπριγκίτε Χέλμ, όπως είνε στην ιδιωτική ζωή της. Έπάνω σ' ένα μικρό τραπέζάκι της τουαλέττας άπήρχε ένα άργυρό θάζο μέ άροσερά καλλιτεχνικός και μιά φωτογραφία της σέ ήλικία έννεα χρόνων. Όπου όμως και νά κυττάσαμε θλέπαμε λουλούδια. Τ' άνοιθ, όπως είπαμε, είνε ή άδυναμία της «μοιραίας» γοήσισι. Έτοιμαζόμαστε νά συνεχίσουμε την έρευνά μας, όταν ό γραμματέας της «Μ. Βρετανίας» κ. Γιαννακόπουλος παρουσιάστηκε στην πόρτα του δωματίου:

—Τί ζητάτε, κύριε, εδώ μέσα; άπόρησε.
—Την Μπριγκίτε Χέλμ. Την πραγματική Μπριγκίτε Χέλμ, το άπάντησαμε.

Έλάσε μέ την καρδιά του και μάς ξαναωδήγησε στό διπλανό σαλονάκι, όπου άγωνισόσασ οι συνάδελφοι νά μάθουν τίς έντυπώσεις της μεγάλης καλλιτεχνίδος από την Έλλάδα.

—Ξέρετε, τους άπάντησε εκείνη, ταξείδευσα νύχτα ως εδώ πέρα, ώστε άκόμη δέν είδα τίποτε. Ή γνώμη μου όμως είνε ότι οι Έλληνες είνε πολύ θερμοί στις έκδηλώσεις τους.

Την άλλη μέρα στην Άκρόπολι είχαμε την τύχη νά μιλήσουμε πολλή ώρα μέ την Μπριγκίτε Χέλμ κί έτσι κατορθώσαμε νά πάρουμε μιά έξαιρετικά ένδιαφέρουσα συνέντευξι μέ τόν μεγάλο «άστέρα». Ή ώμορφη θεντέττα περπατούσε μέ γρήγορο θήμα ζασκαδιού, ήταν χαρούμενη και κάθε τόσο ρωτούσε νά την πληροφορησούν γιά τά διάφορα τοπεία πού άπλωνόντουσαν μπροστά της.

—Είνε ύπέροχα εδώ, έλεγε κάθε τόσο. Όταν έφυγα από τό Βερολίνο έβρεχε κ' ήταν ένας πολύ χειμωνιάτικος καιρός. Καταλαβαίνετε πόσο ευχαριστημένη είμαι. Άγαπώ τόσο πολύ τόν ήλιο!

—Μόνο τόν ήλιο, φράσου Χέλμ;

—Και τά λουλούδια. Γραλλάνουμε γιά τά λουλούδια.

—Ή περιπέτειες δέν σάς άρέσουν;

—Καθόλου. Στο Βερολίνο ζω μιά ησυχή ζωή. Μ' άρέσει νά κλεινόμενι στή θύλλα μου και νά διαβάζω. Έτσι ξεκουράζομαι από τό «στούντιο».

—Σέ ποιά ήλικία γυρίσατε τή «Μητρόπολι»;

—Ήμουν τότε δεκαεχτώ χρόνων. Ήμουν ένα κορίτσι πολύ νευρικό, πολύ ώμορφο και πολύ χαϊδεμένο. Ό Φίτς Λάνγκ έπεισε τή μητέρα μου νά παίξω στόν κινηματογράφο. Είχε θρη, λέει, στό πρόσωπό μου την Ιδανική πρωταγωνίστρια του έργου του.

—Έργαζεσθε πολλές ώρες στό «στούντιο»;

—Σχεδόν όλη τή μέρα. Ξέρετε γιά νά έρθω στην Έλλάδα, άφρασα ήμιτελές τό νέο φιλμ πού «γυρίζω» την «Νήσος». Μόλις έπιστρέψω στό Βερολίνο θά συνεχίσω τό «γύρισμα».

—Σας άρέσουν οι ρόλοι της «μοιραίας» γυναικάς;

—Καθόλου. Άγαπώ τόσο την ησυχία. Μόνο στόν κινηματογράφο είμαι «μοιραία». Στην ιδιωτική ζωή μου δέν μου άρέσουν ή

συνταρακτικές έρωτικές περιπέτειες.

—Ποιά είνε ή γνώμη σας γιά τόν έρωτα;

—Νά μιά έρωτική στην οποία δέν μπορώ νά σάς άπάντησω.

—Φερτάσιεν ζή μίρ μίνε φράου, αλλά ένας μεγάλος Γερμανός ψυχίατρος ύποστηρίζει, ότι έσείς κί ή Γκρέττα Γκάμπο είσατε ή μόνης «θεντέττες» πού...άγαπών τόν έρωτα.

—Μπορεί νά έχη δίκιο. Έγώ τό μόνο πού άγαπώ πρός τό παρόν είνε ή έλευθερία μου Γ' αυτό άλλωστε πήρα διαζύγιο από τόν σύζυγό μου.

Έκείνη τή στιγμή μάς διακόπτει ό κ. Γαζιάδης, γιά νά την παρακαλέσ νά πάρη μιά...κινηματογραφική πόσα. Ή Μπριγκίτε Χέλμ γυρίζει προφίλ και παίρνει πάλι τό μοιραίο ύφος της. Κατόπιν μέ γρήγορο θήμα συνεχίζει τό δρόμο της.

—Ποιά είνε ή γνώμη σας γιά τίς Έλληνίδες; τήν ρωτούμε.
—Είνε τόσο χαριτωμένες, τόσο ώμορφες κί έχουν όλες τους γυμνασμένα σώματα.

—Εσείς κάνετε σπόρ;

—Βεβαίως. Γυμνάζομαι σκληρά. Το δωμάτιό της γυμναστικής είνε δίπλα από την κρεββατοκάμαρά μου. Μόλις πάρω τό μπάνιο μου κλείνωμαι εκεί πέρα δυό δολόκληρες ώρες. Έτσι διατηρώ τήν φόρμα μου.

Και πράγματι, ή Μπριγκίτε Χέλμ έχει σώμα Άρτέμιδος.

—Ποιά σπόρ σάς άρέσουν;

—Τό τένις και τό γκόλφ. Στη θύλλα μου κάθε μέρα παίζω τένις μέ μερικούς φίλους μου.

—Τί έντύπωσι σάς έκανε ή ύποδοχή τών Άθηναίων;

—Δέν φαταζόμουν ποτέ ότι στην Έλλάδα, στην γώρα πού άγαπώ ιδιαίτερα, θά είχα τόσους πολλούς και τόσο άφωτισμένους φίλους. Λυπάμαι μόνο πού δέν είμαι από...σίδερο γιά νά μπορώ νά τους άφήσω όλους νά μου φιλήσουν τό χέρι.

—Ποιά ήταν ή μεγαλύτερη συγκίνηση της ζωής σας;

—Την πρώτη φορά πού «γύρισα» στό «στούντιο».

—Κί ή μεγαλύτερη άπογοήτευσι σας;

—Τη δεύτερη μέρα τού γάμου μου!

—Ποιό μέρος είνε αυτό εκεί κάτω; μάς ρωτάει μέ περιέργεια ή Χέλμ. Είνε άρχαίος ναός;

—Όχι, τό Ζάππειο, ό Κυριακάτικος περίπατος τών Άθηναίων.

Ή μεγάλη θεντέττα κυττάει τό πράσινο τού Άρδηττού και τήν ώμορφία τού τοπείου και ξεχνιέται... Έπειτα μάς λέει:

—Δέν θά ξεχάσω ποτέ την ώμορφία τών Άθηνών και την θαυμασία άτιμόσφιρά της. Είμαι ευχαριστημένη από τό ταξείδι μου.

Καταλαβαίνουμε ότι δέν πρέπει νά την άπασχολήσουμε περισσότερο. Οι φωτογράφοι κί ό κόσμος δέν την άφίνουν νά ησυχάσθ. Ή ώμορφη «θεντέττα» τους παρακαλεί νά την άφήσουν ένα λεπτό έλεύθερη. Έπειτα μέ θήμα ζασκαδιού τρέχει και κάθεται σ' ένα μάσομαρο. Φαίνεται γοητευμένη από τήν ώμορφία τού περιβάλλοντος. Έχει ξεχάσει γιά λίγο ότι κάτω στό προπύλαια της Άκροπόλεως την περιμένουν οι χιλιάδες τών θαυμαστών της. Θέλει νά ξαναζήση τή ζωή της θρυλικής «Αντιέας» πού ένσπώκωσε. Ή Μπριγκίτε Χέλμ τώρα είνε μιά Καρυάτις πού ζωντανέψε.

Ή Χέλμ χόρεψε ένα θράδι στή «Φέμινα», διασκέδασε στή Γλυφάδα κί έκανε κί ένα θαλάσσιο ταξείδι κί μέ θαλαμηγό τού κ. Ρίτς.

Ή Βεντέττα μέ την κλασική Έλληνική ώμορφία (Νωκωτά έπιτυχής φωτογραφία της Μπριγκίτε Χέλμ, διαρρηθείσα από τήν ίδια στή «Μπουκέτο»)